Chapter-9

Khell Pov

Katulad ng dati ay malamig na naman ang pakikitungo namin sa isa't-isa, para kaming hindi nag e-exist.

Dahil tapos na ang semestral break ay kasalukuyan akong naglalakad ngayon patungo sa aking o ice.

Nang makapasok ay tinignan ko ang schedule ko wala akong klase ngayon at as-usual ay tatambay na naman ako sa o ice ko.

Kasalukuyan akong nakaharap sa laptop at inaayos ang kanilang final grade.

"Avhell" napatingin ako sa pinto ng tawagin nito ang pangalan ko.

Matapos ang mahigit isang linggo hindi ako nito kinausap at ngayon ay nandito sa o ice ko at tinawag pa ang pangalan ko, ayon na naman ang puso ko na nag-kakarambula sa loob.

Hindi ko pinahalatang kinakabahan na naman ako sa kanyang presensya. Umayos ako ng upo at tinuon ko muli ang paningin ko sa harap ng laptop.

"Here's your wa le Avhell" saad nito at nilapag ang paper bag sa harap ko. Hindi ko pa rin ito pinansin pero yung puso ko ay natutunaw na sa kanyang inaakto. "I have to go" she said coldly.

Nang lumabas ito ay lihim akong napangiti at kinuha ang paper bag. Pinagpatuloy ko ang pagttrabaho habang kumakain. Maaga pa naman pero nabubusog na ako.

Tinapos ko ang pagharap sa laptop ko at napasandal sa swivel chair. Nakakapagod maging Professor dahil sobrang hassle.

Sa dami ng pwedeng propesyon sa mundo ay ito pa ang napili ko. Hindi ko nga matandaan bakit ako nandito. Nakaka-excite at minsan naman ay naka-kaba.

Uwian na at hindi ko na ulit ito nakita pa, ni hindi niya rin ako inayang mag-lunch at ito ang kauna-unahang absent niya sa tatlong taon.

"Ma'am uuwi kana?" Maica asked while she's slowly driving her car. Napangiti naman ako.

"Yes bakit?"

"Hatid na kita ma'am"

"Hindi pwede" wika ko.

"Ay bakit ka tumanggi?" natawa naman ako.

"Mas gusto ko kasi mag commute" saad ko.

"Pero ma'am"

"Mauna kana Maica" ngiting saad ko at kumaway. Walang nagawa itong nagpaalam.

Napabuntong hininga akong pumara ng taxi para makapasok sa subdivision. Nakakapagod na kasi maglagad sa sobrang layo at ilang street pa madadaanan mo bago ang mansion nito.

Nang maka-pasok sa mansion ay wala ni anino nito. Wala rin ang kotse nito sa garahe gayong malapit na ang six. Pumasok na lamang ako sa kwarto at agad na nagbihis. Lumabas ako at tinungo ang kusina para magluto ng hapunan.

Ilang oras ko rin itong hinintay kaso walang Christell na dumating. Nauna na lamang akong kumain at pagkatapos ay iniligpit lamang iyon.

Binuksan ko ang tv at as usual ay wala naman magandang palabas, kaya naman pumasok ako sa kwarto at pinatay ang ilaw. Masiyado na rin akong inaantok.

Nagising na lamang ako dahil sa kamay na pumasok sa t-shirt ko at dahil wala akong suot na bra ay mabilis nitong hinawakan ang kaliwang dibdib ko.

"I miss you so much Avhell, I miss the way we used to be, I miss everything about you" she said while sobbing. Amoy alak rin ito.

Humarap na ako, hindi ko nababasa ang emosyon at reaction sa kanyang mukha dahil masiyadong madilim sa kwarto.

"Why are you crying?" nag-alalang tanong ko. Sa tatlong taon namin ay ngayon lang ito umiyak.

STORY CONTINUES BELOW

"I'm not" masungit na aniya nito.

"Hmm? Narinig ko" I teased. Hindi ito nagsalita.

"C-can I sleep here again?" saglit akong natahimik. "K-kahit ngayon lang" dugtong nito ng maramdaman ang pananahimik ko. I heave sigh.

"Sure" she kissed my forehead.

"Thank you"

Hindi muna ako magtatanong kung saan ito galing at bakit ngayon lang ito umuwi.

Hahayaan ko muna itong magpahinga at baka may pinagdadaanan lang itong problema dahil na rin sa amoy alak ito.

Malalim na rin ang paghinga nito tanda na tulog na nga. Kinabukasan ay maaga akong nagising, naka-yakap pa rin ito sa akin.

"C-christell" mahinang tawag ko. Tanging ungol lang ang sinagot nito.

Napasinghap ako ng bahagya nitong lamasin ang kaliwang dibdib ko. Tinapik ko pa ang kanyang kamay para tanggalin nito.

"Tanggalin mo nga yan, nakakarami kana" inis na turan ko. Kahit ang katawan ko ay para na rin nadadala sa kanyang ginagawa.

Hanggat kaya ko pang pigilan ang sarili ko ay gagawin ko. Mali ang ganito, hindi pwede ang ganito.

"Good morning Philo" I gasp. She kissed my temple before leaving the bed.

Hindi pa rin na proseso ng utak ko ang sinabi nito. Napatingin na lamang ako sa pinto kung saan ito lumabas. Siguro mali lang ako ng pandinig.

Namumulang napatingin ako sa aking dibdib kung ang magdamag nitong kamay at hindi man lang nagawang alisin iyon.

Tumayo ako at pumasok sa bathroom para maligo, pagkatapos ay lumabas ng kwarto ag naabutan ko ito sa sala na nakaharap na sa kanyang laptop.

Hindi ito lumingon sa gawi ko. I heave sigh at umupo sa couch.

"Saan ka galing kagabi?" I asked. Hindi ito nagsalita at balik cold treatment na ulit. "Christell"

"Work" she simply said. Napabuntong hininga na lamang ako at tumingin sa kanyang likuran.

Kahit sa pag-upo ay masiyado siyang sexy. Kung ano yung tindig niya sa tuwing naglalakad o tumatayo ito ay ganon rin kapag-uupo ito.

Masiyado rin siyang malinis sa lahat ng bagay.

"Work? Ang sipag mo naman" I sarcasticly said.

Napatakip ako sa bibig ko nang bigla ko iyon sabihin. Napatingin ito sa akin at masama akong tinignan. Umiwas ako ng tingin.

"What did you say?" she asked coldy.

"W-wala" nauutal na saad ko at mabilis na tumayo.

Nakakahiya na ang ginawa ko. Masiyado na akong naiinis kahit hindi naman dapat.

–

"We have to go in birthday party" she said while holding a cup of tea.

Nag-text rin si Kian sa akin about sa party ng magulang namin. Anong klaseng celebration na naman nakalap nila at masiyado na sila naghahangad sa yaman ng mga Felix.

Wala naman ako magagawa kundi ang pumunta. Kahit na ang totoo ay masiyado na akong pinupuno ng galit ko.

Pagsapit ng gabi ay naghanda na kami, simpleng blue jeans at Beige button shirt lang ang sinuot ko, pinaresan ko iyon ng white shoes. Nilugay ko lang ang buhok ko at kinuha ko na ang cellphone sa ibabaw ng bed side table.

I don't care kung pagtitinginan ako ng mga bisita.

"Let's go" I said ng makababa ito. Kuno-noo itong napatingin sa akin.

"Why you'd dress like that?" she asked while snorting.

"What? Wala naman masama" wika ko.

"Formal dress Avhell"

"I don't care— let's go"

"Avhell Khell"

"I said let's go Christell" inis na turan ko.

She's wearing night gown. She looks so perfect at this evening. I mean palagi naman siyang perpekto.

"No! Change your clothes" tinarayan ko ito at naunang naglakad.

I don't waste my time para lang magpalit. I can't ruined this party. Need ko lang makita kung ano ang reaction nila. It's been a long years pero yung sakit ng nakaraan ay nandito pa rin.

Marami akong gustong itanong pero hindi sa kanila. Maraming tanong na walang kasagutan. Naguguluhan ako sa nangyayari sa akin pero mas naiinis ako sa sarili ko dahil ako mismo hindi ko alam kung anong klaseng tao ako.

"Avhell! Gosh change your clothes" she said at my back. Hindi ko ito nilingon.

"Ano ba" singhal ko ng hilain ako nito papasok. "Fine! Hindi na ako sasama sayo" inis na turan ko. Sinamaan ako nito ng tingin.

"Change your clothes Avhell Khell" madiing sambit nito. "Ayaw kong mapahiya sa bisita, please" napabuntong hininga ako at sumuko.

Walang nagawa akong nagpalit ng damit. Isang simpleng dress lang ito at sa tingin ko ay presentable na ito. Kung hindi ko kasama ang babaeng ito ay hindi ako magsusuot ng dress.

Nang makalabas sa kwarto ay para siyang nakahinga ng maluwag.

"Let's go" nauna itong lumabas habang ako naman ay sumunod. Sumakay ako sa passenger seat habang siya naman ay nasa driver seat.

Tahimik lamang kami sa byahe hanggang sa makarating kami sa isang subdivision.

Talagang tinanggap nila ang o er sa pamilyang Felix ang mansion na ito. Anong klaseng mga magulang sila matapos nila akong ibenta.

Agad na bumungad sa akin pagkababa ko ang mga light stand at ang mga bisita na may kanya-kanyang hawak ng wine glass.

"Good eve Misis Felix" they greeted me, nagulat ako dahil hindi ko kilala ang mga bisita dito.

"Ahmm?" awkward na turan ko, lahat sila ay naka-ngiti sa akin.

"Let's go Avhell" Christell whispered, hinapit ako nito sa beywang na ikina-igtad ko.

"Avhell Khell?" the guy looking at me while calling my name.

"Avhell let's go" Christell said.

"Hey Avhell, long time no see" he said creepy. "Kamusta na Christell? Kasal na pala kayo, sayang" he laugh like an idiot.

Tinignan ko si Christell na ngayon ay masama ang tingin nito sa lalaki. She clenched her jaw.

Hinila na ako ni Christell papasok sa loob. Pero bago kami tuluyan makapasok ay narinig pa namin ang sinabi nito.

"She doesn't deserve you Christell" naguguluhan akong napatingin kay Christell habang tahimik naman ito.

"Christell ano y—"

"Kalimutan mo ang sinabi niya" wika nito at madilim na ang awra. Natakot man ay pinili kong manahimik na lamang.

"Sino siya Christell?" I asked.

"Nothing! Kalimutan mo na ang sinabi niya"

"Pero—"

"Ate" napalingon ako sa kapatid ko na masayang papalapit sa amin.

"Kian" bati ko at niyakap ito.

"Ate Christell" wika nito at niyakap. "Nasa pool po sila" napatango naman si Christell.

Nakasunod kami dito patungo sa pool. "Hindi ko akalain na tatanggapin nila ang o er na ito"

"Ate kilala mo naman magulang natin"

"Ayon na nga Ki, kilala ko sila" inis na turan ko. Tahimik lamang kami hanggang sa makarating sa pool.

"Avhell, you're here, it's been a long year since— oh Christell" naguguluhan ako sa nangyayari. Gusto kong magtanong.

"Shut-up Ade" wika nito. I wan't to burst out. Naiinis ako. Dahil kilala nila ako. Habang ako ay nangangapa kung sino sila at kung bakit wala man lang akong kilala kahit na isa dito.

"It's been a long years Christell" she said and smiled to me.

"Welcome home Avhell Khell Cameron" she said. Naiilang ako at umiwas ng tingin.

Ano bang meron sa akin? Gusto kong umiyak dahil naguguluhan ako. Kanina pa sila, lahat ng bisita ay nakatingin sa akin at naka-ngiti habang ang iba ay nagulat ng makita ako.

"Christell"

"Don't mind them"

"Ate let's go, hinahanap na kayo" wika ni Kian na ngayon ay naka-balik na pala.

Nagpatianod na lamang ako ng hilain ako ni Christell. Para akong nakalutang at naguguluhan habang ang babaeng nangangalang Ade naman ay ngumiti at tinaas ang wine glass nito.

Hindi ko gusto ang nangyayari ngayon. May nililihim ba si Christell sa akin? Ganon ba ako kagalang-galang at tinatawag akong Misis Felix?.

Pinahid ko ang luhang kumawala at marahang napabuntong-hinga. Parang gusto ko na lang umuwi.

"Akala ko wala pa kayo" bungad ng mommy nito, napatingin ako sa magulang ko na ngayon ay nakatingin na sa akin. Hindi ko magawang mag-salita.

"Yeah! Madaming tao" turan nito sa kanyang mommy.

"You looked fabulous Avhell" mommy tita said. Napangiti naman ako at niyakap ito.

"Thank you po"

"I knew it— it's you Avhell, long time no see, where have you been? Ilang taon na ba? 7 years? 6 years?— ohh okay" saad nito at mabilis na umalis. Nilingon ko si Christell na ngayon ay masama na ang awra nito.

"Christell?" tawag ko.

Para na akong sasabog sa sobrang gulo. Gusto ko silang tanungin tungkol sa akin.

"Fuvk" she cursed.

"Happy birthday ma, mauna na kami" Christell said to my mom at hinila ako palabas ng mansion.

"Christell ano ba?" inis na turan ko at kumawala sa hawak nito. Napatingin ito sa akin ng masama. Hindi ko na napigilan pang umiyak sa harap nito. "Ano ba ang nangyayari? Naguguluhan na kasi ako" saad ko. Her face become so .

"Avhell"

"Ano ba ang nagyayari? Bakit kilala nila ako? Bakit ganito Christell? Pakiramdam ko hindi ko kilala ang pagkatao ko" saad ko at pinunasan ang aking luha. Wala na akong pakealam kung may makakita sa amin ngayon dahil masiyado na akong naguguluhan pa.

"I'm so sorry" saad nito at umiwas ng tingin. Pagak akong natawa at pumasok sa kotse nito.

Nakakapagod mag-isip kasi wala akong kasagutan na makukuha sa kanya kahit na mag-tanong pa ako nang mag-tanong.

Continue reading next part